

Ja jesam

„Prije negoli Abraham posta, Ja jesam!“ (Iv 8,58)– Koje li riječi! Ovim se riječima Isus zapravo naziva Bogom, jer samo je Bog „onaj koji jest“. To je njegovo sveto i božansko ime koje je objavio Mojsiju u gorućem grmu, jer „JHVH“ ili „Jahve“ znači: „Ja sam onaj koji jesam!“, odn. „Ja sam onaj koji jest!“ (Izl 3,15) Kad Isus dakle kaže: „Ja jesam!“, onda ujedno i kaže: „Ja sam Bog! Ja sam JHVH! Ja sam onaj koji jest!“ Koja riječ! Koja objava! Koje ime!

Isus je onaj „koji jest“. Što to ime zapravo znači? To znači da je Isus onaj koji postoji oduvijek, koji je vječan, koji nema početka ni kraja, već je sam izvor i svrha svemu što postoji. On nije nastao u jednom trenutku vremena kao sva stvorenja, već oduvijek postoji. Kako to? To je Božja velika i divna tajna! Nitko i ništa neće moći ikada razumjeti tu božansku tajnu, to božansko Ime! Njegovo je Ime poput sunca: mi možemo vidjeti njegovu svjetlost i radovati joj se, ali ne možemo vidjeti odakle dolazi, ne možemo gledati u središte sunca a da ne zaslijepimo, jer je presjajno za naše oči! Tako možemo i po djelima Božjima znati da Bog postoji i radovati se njegovoj opstojnosti, ali ne možemo nikako shvatiti kako i zašto on postoji, jer njegov je vječni bitak presjajan i neshvatljiv očima našega uma! Zato je on objavio svoje ime rekavši *da* On jest, da nam objavi svoj bitak i život, ali ne *tko* ili *što* On jest, kako bi nam objavio da je njegova božanska bit neshvatljiva. Božju bit nećemo dakle nikada shvatiti, ali možemo se vječno radovati njegovoj opstojnosti, kao netko tko ne može gledati u sunce, ali se sunča i grije u njegovoj svjetlosti i toplini (kao naš mali miš Frederik)!

Draga braćo i sestre, na nebu, u vječnosti nećemo raditi ništa drugo. Gledat ćemo i sunčati se u svjetlu Božjeg imena i lica, koje je puno miline, puno radosti i čuda! Božje je ime najveći, najsavršeniji i najdublji izvor kontemplacije, vrhunac mistike i spoznaje! Samo jedan spomen na njegovo sveto Ime rasplamsuje naša srca s neizrecivom ljubavi, kako je pisano: „*U meni srce je gorjelo, na samu pomisao buknuo bi oganj.*“ (Ps 39,4) Ili kako kaže sv. Bernard: „*Na Isusov se spomen sam u duši budi dragi plam! (...) Tko kuša, taj tek pravo zna, što znači ljubav Gospodnja!*“ Zato i piše: „*Kušajte i vidite kako dobar je ‚Gospodin‘ (Jahve).*“ (Ps 34,9) Misliti na Isusa, na Onoga koji jest, razmatrati i spoznati njegovu opstojnost, da On jest, da je On živ, da je On tu, zapravo je najveći izvor radosti i ljubavi! Blaženi oni koji kontempliraju Božje ime, jer oni će iskusiti i spoznati da Bog jest! A tko to doživi, kušao već predokus rajske sreće...